

Forfatter: Gyllembourg-Ehrensverd, T. C.

Titel: Udrag fra Den lille Karen (1830)

Citation: Gyllembourg-Ehrensverd, T. C.: "samlede skrifter af Forf", i Gyllembourg-Ehrensverd, T. C.: *samlede skrifter af Forf*, 1866-67, s. 124. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-gyllem02tom-shoot-idm140374660478368/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: samlede skrifter af Forf

hæftig Graad kaste sig i en Stol. Han nærmede sig til hende. Hun reiste sig og sagde med Fatning: „Det havde jeg ikke ventet, Hr. v. S., at De jaalebes vilde sjerne mig fra Dem. Deres Opførsel er vistnok ædel, men jeg kan ikke beundre den. Ja, jeg har elsket Lieutenant H., det er sandt, men jeg troer, at jeg i mine forlavede Dage har udgrædt denne Kjærlighed. Ved Efterretningen om hans nærførestaaende Bryllup blev jeg forvirret, jeg ved ikke selv, hvorfor. Var det en Gnist af den gamle Kjærlighed, der blussede op, da var det den sidste. Jeg har netop siden hiint Dieblil prøvet mig selv. Jeg elsker ham ikke længere. Jeg har lært at kjende noget Bedre. Jeg har lært at skjønne paa hvad en Mand's Falskhed og Selvbeherstelse har for Værd for et værgeløst Fruentimmer. Jeg kan ikke leve uden hos Dem. Deres naandrige Dmgang, Deres høie Dyd overveier for mig alle andre Fortrin. De kan forskyde mig, om De vil, men dette Document underskriver jeg ikke.“ Med disse Ord sønderrev hun forbittret det Papiir, Hr. v. S. havde leveret hende, og med Laarer forlod hun Bærelset, og gik ind i sit Cabinet, hvor hendes over al Beskrivelse lykkelige Gæstemand snart fulgte efter hende.

Næste Aars Paaskestemorgen lod Hr. v. S. med stor Gøitidelighed døbe sin og Karens Søn, og den lykkelige unge Moder følte fra hiint Dieblil ingen Tomhed i sit Hjem eller sit Hjerte.